

ISMERŐS ARCOK

Fehérvári Tamás: többször kihívtam a sorsot, de mindenből jól jöttem ki

DOMBÓVÁR *Fehérvári Tamás karrierje csúcson, a Tolna Megyei Közgyűlés elnökeként, pozitív életszemlélettel, hatalmas élettapasztalattal végzi feladatát, ingázik nap mint nap Dombóvár és Szekszárd között. Elmondása szerint eleve elrendeltetett, hogy itt született Dombóváron, a mai napig itt él, a város és a megye településeinek fejlődéséért dolgozik.*

– Dombóváron született. Iskoláit hol végezte?

– Tanulmányaimat egészen a főiskoláig Dombóváron folytattam. Zenei tagozatos osztályba jártam. Általános iskola után, az akkori nevén még Gógös Ignác Gimnáziumba tanultam, matematika-fizika szakon. Veres Joli néni volt az osztályfőnököm. A véletlen sodort a tanári pályára – emlékszik vissza Fehérvári Tamás. – Érettségi után jelentkeztem a Bánki Donát Műszaki Főiskolára általános gépésznak, második szaknak megjelöltem a műszaki tanári szakot. Az utóbbitra nyertem felvételt.

– Hol kezdte pályafutását?

– Szekszárdon kezdtem pályámat kollégiumi nevelőként az 505. sz. Szakmunkásképző Intézetben. Egy év után kötelező sorkatonai szolgálat következett, majd ezután kerültem Dombóvárra az ipari iskolába. 16 évig elsősorban műszaki tárgyakat oktattam; mechanikát, szakrajzot, agyagismeretet, de volt, hogy matematikát és fizikát is. Összesen 21 tantárgyat.

– Mikor indult el a politikai karrierje?

– Már tanári pályám elején szívesen vettem részt különböző programok szervezésében, vállaltam feladatokat. Tiszatúrákon, koncerteken építettük a fiatal közösséget. Erős pedagógus gárda volt, jó társaság, szerettem ott dolgozni. 1989-ben, a rendszerváltáskor részt vettem a párt szervezésében, az ellenzék építésében. Lezajlott az országgyűlési választás és következett ősszel az önkormányzati választás. Akkor Herbst Jánossal együtt dolgoztunk, összeállítottunk egy Fidesz pártlistát és így kerültünk be a képviselőtestületbe. 1990-1998 között városi képviselő voltam. 1998-ban kerültem a parlamentbe, akkor megnyertem az országgyűlési képviselő választást, majd még két ciklusban dolgoztam a Parlamentben, akkor Fidesz listáról jutottam be. Orbán Viktorral, miniszterelnök úrral a jó kapcsolat a dombóvári futballtornák alkalmával alakult ki, mérkőzések közben sokat küzdöttünk, hajtottunk játszottunk egymás ellen és egy csapatban is. Sok barátra tettem szert ezekben az években.

– Hogy alakult a pályája a három ciklus után?

– Miután kiszálltam a parlamenti munkából, visszamentem pár hónapra tanítani, szűk egy évig voltam a Munkaügyi Központ Dombóvári ki-
redeltségének vezetője, majd a Járási Hivatal

vezetőjének neveztek ki. 2014-ben a párt javaslatára elindultam a Tolna Megyei Közgyűlés elnöki pozíciójáért, azóta töltöm be ezt a megtisztelő feladatkört. Nagyon jó szakemberekkel dolgozom együtt a megyén, csak két dombóvári kötődésű kollégámat emelném most ki: Dr. Gábor Ferencet és Naszvadi Balázst, akikkel nagyon hatékonyan tudunk együttműködni.

– Ha jól tudom, öt gyermeke van. Mesélne kicsit róluk?

– Igen, két felnőtt fiam van, három lányom és egy unokám. Bence fiam informatikus, Levente itt él Dombóváron testnevelőtanárként dolgozik a Illyés Gyula Gimnáziumban. Szabadideje nagy részét az úszomedence szélén tölti oktatóként. Luca lányom egyetemista, az ikrek középiskolások. Az egyik a zenei pályát választotta, Horgas Eszter tanítványa. Másik lányom kiváló eredményekkel úszik, a Ferencvárosi Torna Club Úszó Szakosztályának versenyzője.

– Marad még ideje kikapcsolódásra, pihenésre?

– Rengeteg hobbim volt, szeretek kirándulni, focizni és horgászni. Már nem vagyok annyira fanatikus horgász, de Szűcs Lajos barátommal és a köztársasági elnök úrral szoktam hódolni ennek a sportnak.

– Hogy érzi magát a betegség után?

– Határtalan nagy szerencsével jöttem ki a betegségeből. Most jól érzem magam, átforgalmaztam az étkezési szokásaimat és átgondoltam az életemet. Nagyon tanulságos volt, sok mindent le tudtam szűrni; többek között az élethez és Istenhez való viszonyomat. Egy forgalmas helyen ért el a rosszullet, tehát tudtak

még segíteni. 10 nap kiesett az életemből. Amíg nem él át egy ilyen sokkot az ember, nagyképp. Majd, amikor magához tér, pusztán azt konstatálja, hogy él, és próbál visszaemlékezni. Amikor magamhoz tértem, megsértődtem és feltettem magamnak azt a kérdés, hogy miért pont engem ért el ez a betegség. Rendszeresen mozogtam, aktív életet éltem, odaí-

gyeltem az egészségemre. Annyira megsértődtem, hogy először arra gondolta, nem küzdök, befejezem. Majd negyedóra múlva egyből a gyerekeim jutottak eszembe és eldöntöttem, hogy meggyógyulok. Hatalmas motiváció volt akkor számomra a család, nagyon sokat segítettek, bejártak hozzám, biztattak. Ez után rohamosan javult az állapotom, volt hitem, hogy felépülök. Nagyon akartam és a rehabilitáció alatt sem hagytam el magamat. Eléggyé fatalista gondolkodású vagyok, bízom a véletlenekben. Sokszor hittem abban, hogy jól fog alakulni, többször kihívtam a sorsot magam ellen, de mindenből jól jöttem ki. De nem egyszerű ez. Amikor a véletleneket összegzi az ember, felteszi a kérdést, hogy miért. A kórházban találkoztam egy fiatal lánnyal, aki szintén stroke-ot kapott és nem tudott felépülni, nagyon szíven ütött. A Biblia is ír erről, hogy nem feltétlenül a jutalmat kapja a jócselekedeteinkért, a hitért, hanem sokszor a próbátételt. Az ember ilyenkor fogékonyabbá válik ezekre a gondolatokra, érzésekre. Alapjában pozitív ember vagyok, mind a munkában, mind a családban az előre haladás, a jókedv jellemezte gondolkodásomat és mindig sikerült a kudarcból kilépni. Remélem, hogy egy ideig még így marad – fejezte be mondandóját az alapvetően vidám és optimista elnök, Fehérvári Tamás.